

skal betales 6 Kr. pr. Børn til de private Skoler, vilde det dog have været det naturligste, da det er et nyt Paalæg, man faar i Henhold til denne Lov, om det var stillet i Udfigt, at dette ny Tillæg kunde blive erstattet af Statskassen; men derom findes der intet. Da det særlig gaar ud over Købstæderne, tror jeg at maatte paatale dette.

Der er endnu et Par Bemærkninger, jeg vil tillade mig at fremsøre, nemlig en Sammenligning mellem Regeringsforslagets §§ 4 og 5 og Folketingets § 12, som angaar Undervisningsgenstandene. Jeg finder det meget naturligt, at man i Købstaden kan og bør optage en hel Del andre Undervisningsgenstande end paa Landet. De Børn, der søge Købstadskolerne, skulle i Reglen opdrages til andre Formaal end de, der søge Landsbysskolerne; der kan derfor være god Trang til at optage som obligatoriske Undervisningsfag en Del flere Fag, end der optages i Skolerne paa Landet. Dette er i øvrigt et Punkt, som allerede er gjort gældende i Anordningen af 1814, det er altsaa ikke noget nyt, og derimod har jeg ikke noget at sige. Men jeg tillader mig dog at advare imod, at man strækker den kommunale Skoles obligatoriske Opgave videre, end det er fornuftigt. Jeg tror, det er en Svaghed her hjemme hos os, at vi faa et lille Indblik i mange Ting, men vi komme til at lære meget faa Ting ordentligt, og jeg tror, det gælder ikke blot den elementære Undervisning, jeg undtager ikke derfra den saakaldte klassiske Undervisning, det er min Opfattelse. Jeg tror derfor, at Almuekosten som obligatoriske Fag skal indskrænke sig til det, der er absolut nødvendigt, og saa lære Børnene dette grundigt. Nu er jeg i Tvivl om, hvorvidt det f. Eks. er rigtigt, som her i Regeringsforslagets § 4 at medoptage som obligatoriske Fag i Købstæderne: Naturkundskab, Sang, Gymnastik for begge Køn og kvindelig Haandgerning. Det, man i Almuekosten lærer af Naturvidenskab, selv i Købstæderne, har intet Værd for Livet; jeg tror, at man kunde anvende Børnernes Tid til noget bedre og nyttigere for deres Fremtid end til at lade dem lære forskellige saadanne smaa Fortællinger af Naturkundskaben. Og hvad Sang angaar, saa er det selvfølgelig overmaade rart, at man i Skolen lærer at synge, men der er dog drevet en Del Afgubderi med denne Sang; der er blevet forlangt, at man formelig skal kunne synge firstemmige Sange. Det kunde endda være, naar man havde Tid til det, og det ikke kostede Penge, men den nuværende Sanginspektør — jeg ved for Resten ikke, om den Mand; jeg tænker paa, er det endnu, men

jeg tror det — vil jo gøre alle Børn til Virtuoser i Sang; det finder jeg er urigtigt, og det koster Kommunen en hel Del. Han vil f. Eks. ikke tillade, at 2 eller 3 Klasser slaas sammen i Sangtimerne, nej, det skal være hver Klasse for sig efter de forskellige Aldre, og de skulle synge mangestemte Sange. Dertil skal der staves dels Lærere og dels forskellige Lokaler, og det koster ret betydeligt for forskellige Kommuner. Jeg har ikke det mindste imod Sang, men jeg fastholder, at dette Fag baade i Kommuneskolerne og i de lærde Skoler bør betragtes som et Bisag. — Saa er der Gymnastik for Pigerne. Det er indført i mange Steder i Købstæderne, men ikke obligatorisk, og det er en meget kostbar Historie; hvorfor kan man ikke overlade det til de kommunale Myndigheder at se, om de have Raad til det? Jeg taler ikke om Hovedstaden, thi der er saadan Gymnastik vist indført overalt — og det er vistnok overordentlig godt, naar den kan indføres, men der er stor Forskel paa, om der er Udgang til at indføre den, eller om der staar i Loven, at det skal gøres, og jeg nærer Tvivl om, at det sidste er rigtigt. — Hvad den kvindelige Haandgerning angaar, saa er det jo udmærket, at der undervises deri, og det var navnlig tidligere udmærket. I Anordningen af 1814 siges, at Pigerne skulle lære at sy og stoppe og brodere; men man har glemt, at der siden 1814 er gaaet 80 Aar, og at Haandgerning nu om Stunder har langt mindre Betydning, end den havde den Gang. Der er meget faa unge Kvinder, i hvilken Stilling de end komme, der ville faa stor Anvendelse for andet end at stoppe og lappe — Spinding og alle den Slags Arbejder ere for længst lagte paa Hylden, idet den Tid, man anvender derpaa, er meget for dyrt betalt, man kan gaa hen og købe den Slags Ting meget billigere nu. Det er ikke noget, jeg har opfundet; men jeg har talt med forstandige Skolemænd derom, som sige, at Haandgerning have vi nu en Gang i Skolerne, men den er egentlig til overmaade liden Nytte, det var meget bedre, om man lærte de unge Piger noget Husgerning, stoffede Midler til, som man har det nogle Steder i Udlandet, at indrette Kogestoler, hvor de kunne lære paa en virkelig forstandig Maade at blive gode Husmødre en Gang. Det er antydet her. Jeg anser det nemlig for at være Meningen, naar der er Tale om Husgerning som ikke obligatorisk Fag, men som et Fag, der kan optages i Skoleplanen. Jeg tænker derved paa noget saadant, men jeg tror, at det under de nuværende Forhold vil være meget vanskeligt at finde den fornødne